

Vereniging Oud Valkenburg

OUD VALKENBURG

NIEUWSBRIEF april 2023

Torenmuseum aan de Limes
Beleef
Praetorium Agrippinae

Op de huld van de Romeinen
Waar kun je de Romeinen dichterbij komen dan in het Torenmuseum aan de Limes? Hier stonden ooit de soldatenbarakken in het Romeinse fort Praetorium Agrippinae, nu staat er een toren met een bijzondere collectie Romeinse vondsten.

Limes = Romeinse grensstrook
Praetorium Agrippinae (spreek uit: Praetorium Agrippinaai)

Bijzondere vondsten
Archeologen vinden het castellum van Valkenburg één van de mooiste in de bodem, bewaard gebleven forten uit het Romeinse tijd. De zeven bouwfases geven een uniek beeld van de bouwmethoden van de Romeinen. De bewaard gebleven stenen muren zijn bijzonder voor Romeinse Nederland. De gevonden objecten vertellen een ontroerend verhaal over hoe de mensen in en om het castellum leefden.

De nieuwe folder waarmee Nederland wordt uitgenodigd het Romeins erfgoed te komen bezichtigen in het Torenmuseum. (verkrijgbaar oa. In het Torenmuseum)

Hallo Leden.

Op donderdag 20 april houden we de ledenvergadering. De stukken voor de vergadering zijn u toegestuurd en staan op de website van de vereniging; <http://oudvalkenburgzh.nl/> De vergadering begint om 20.00 uur in de theaterzaal van het dorps huis. In deze nieuwsbrief hebben we het jaarverslag 2022 opgenomen. Na de pauze wordt u voorgesteld aan de vereniging Oud Katwijk aan de Rijn en krijgt u een presentatie over de verzetstrijder Marinus Post. U wordt uitgelegd waarom juist Valkenburg een straat naar deze man vernoemd heeft. Deze avond kunt u ook de tentoonstelling over Marinus in de galerij van het dorps huis bewonderen. Verder in dit nummer aandacht voor het mooie werk van Herman en Joshua.

JAARVERSLAG 2022

Vanwege de 'lockdown' mocht het Torenmuseum dit verenigingsjaar pas na 25 januari weer open. En omdat iedereen weer moest wennen aan de nieuwe situatie duurde het nog even voordat alles weer draaide. Zo heeft het bestuur pas in april weer vergaderd in de toren en is er lang getwijfeld of we in april wel een algemene ledenvergadering konden houden.

Tijdens de viering van Koningsdag was het Torenmuseum nog niet (extra) geopend, maar de Mart kon in september gelukkig weer ouderwets worden gevierd.

Een echt hoogtepunt was er dit jaar niet, maar het feit dat we alle beperkingen in verband met de pandemie achter ons konden laten gaf de burger weer moed. Zoals hierna onder het kopje Activiteiten te lezen is, is er wel het nodige gebeurd.

Activiteiten

Een eerste noemenswaardig feit was het plaatsen van de mijlpaal bij de kerk en de kubus bij de pont. Op 11 februari werden deze objecten door wethouder Knappe in beheer gegeven aan de VOV.

Op uitnodiging van de VOV bezochten burgemeester Visser en wethouder Nagtegaal het Torenmuseum op 6 april.

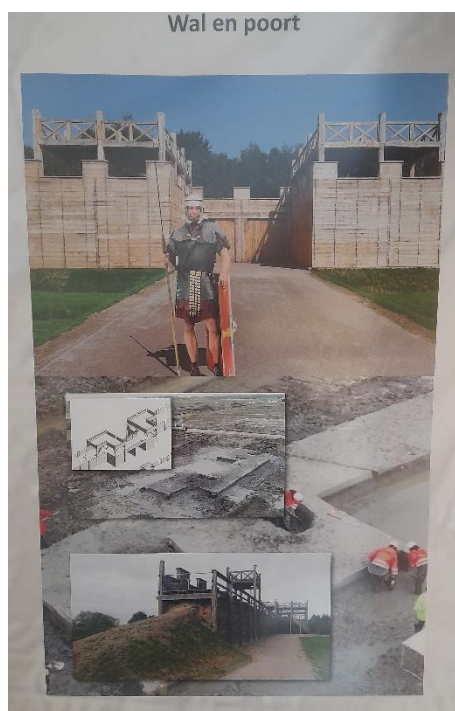
De VOV organiseerde op 7 april een bijeenkomst voor de leden van de Vereniging Rijnlandse Geschiedenis in het Dorpshuis. Het was weer voor het eerst in drie jaar dat deze avond gehouden kon worden.

Gedurende de eerste maanden van het jaar verzorgde de vereniging in het Dorpshuis een kleine tentoonstelling over de opgravingen op het voormalige vliegveld. Op 22 april werd deze expositie verwijderd en aansluitend werd begonnen met het inrichten van een expositie over de bevrijding.

De VOV leverde op 23 april een bijdrage aan het herdenkingsconcert van de Valkenburgse Harmonie in het Dorpshuis.

De Algemene Ledenvergadering werd dit jaar gehouden op 28 april. De 20 aanwezigen konden na het huishoudelijke gedeelte kijken en luisteren naar een voordracht van Leendert van der Ent over het binnen- buitenmuseum, gevolgd door een presentatie van oude foto's verzorgd door Henk Imthorn. Hans van der Does gaf een korte toelichting op de beeldbank.

Op 10 mei was de jaarlijkse herdenking met scholieren van de Dubbelburg op de erebegraafplaats naast het Torenmuseum.

kleine tentoonstelling in dorpshuis.

Vanaf 29 mei is het Torenmuseum ook op de zondagmiddag geopend.

Op initiatief van de ijsclub werd op zaterdag 11 juni in de Dorpsweide een Markt Groot Valkenburg georganiseerd. Uiteraard was de VOV ook aanwezig met een kraampje en mede dankzij het mooie weer was het een geslaagde dag. Op deze dag is ook de nieuwe website met succes geïntroduceerd.

VOV op de markt In de dorpsweide

Op woensdag 15 juni kreeg de VOV in Hotel Huis ter Duin in Noordwijk een check van 2.500 euro uitgereikt van de Rotary Noordwijk en omstreken.

Op 20 juni vond een eerste overleg plaats met kerkrentmeesters van de Hervormde Kerk over het maken van een deurverbinding tussen de toren en de kerk.

De nieuwe wethouder cultuur Sonny Spek bezocht het Torenmuseum op 29 augustus. De deelname aan de Open Monumentendag op 10 september, voor het eerst in samenwerking met de Hervormde kerk, zorgde voor 188 bezoekers aan het museum.

Toren en kerk samen open op monumentendag

Na twee jaar Corona kon eindelijk weer de Mart gevierd worden. In de ochtend van 14 september leverde dit 45 bezoekers op in het Torenmuseum. Op 7 november overlegden een aantal bestuursleden met de gemeente en de provincie over een mogelijk te stichten tweede Limes museum.

Op verzoek van het Dorpshuis heeft de vereniging op 8 november weer een tijdelijke expositie ingericht in het Dorpshuis.

Op 10 november vond de gebruikelijke bijeenkomst voor leden en niet leden plaats in het Dorpshuis met 48 aanwezigen. De bestuursleden Leendert van der Ent en Hans van der Does namen weer de presentaties voor hun rekening.

Geen grote gebeurtenis maar wel het vermelden waard, is de terugkeer op 22 november van het gerestaureerde Breit sax (zwaard), zodat het na drie jaar weer kon worden tentoongesteld in de tijdelijk expositie.

het Breit sax (zwaard)

Op 24 december werd bij het Torenmuseum de jaarlijkse Lichtjesavond georganiseerd, samen met de Oranjevereniging en Arjan de Hertog uit Katwijk. Deze avond werd goed bezocht.

In de maanden april, juni, september en december is een Nieuwsbrief onder de leden verspreid. Ook werden diverse artikelen en bijdragen aangeleverd voor de website van de vereniging Rijnlandse Geschiedenis, het blad 'Zicht op Valkenburg' en voor lokale kranten. Net als voorgaande jaren nam de VOV deel aan diverse lokale en regionale werkgroepen. Dit waren onder meer:

- de klankbordgroep voor de inrichting van de wijk Valkenhorst;
- de klankbordgroep over de Cultuurhistorische Waardenkaart in Katwijk;
- de Archeologische Werkgemeenschap Nederland;
- de Stichting Canon van Katwijk;
- de Werkgroep Romeinen in Katwijk;

het Erfgoedplatform van de gemeente Katwijk;
de Limestafel van Zuid-Holland;
de Stichting Historie Vliegveld Valkenburg;
het voorzittersplatform van de plaatselijke
museum verenigingen.

Torenmuseum

Op zaterdag 29 januari was het Torenmuseum voor het eerst weer open voor het publiek.

Aanvankelijk was dat alleen op de zaterdagen, maar vanaf 29 mei is het Torenmuseum ook op de zondagmiddag geopend, ook van 13.00 tot 16.00 uur.

Op 12 april diende het Torenmuseum als locatie voor een reünie van 16 oud medewerkers van de gemeente Valkenburg.

Veertig leerlingen van een gymnasium uit Amsterdam bezochten het Torenmuseum op 22 april, gevolgd door 28 leerlingen van het Rijnlands Lyceum op 1 juni.

Ook op 6 juli wist een groep gymnasium leerlingen het Torenmuseum te vinden. Deze keer kwamen ze uit Zoetermeer.

Tijdens de Open Monumentendag, op zaterdag 10 september, was het museum open van 11.00 tot 16.00 uur. Dit gebeurde voor het eerst in samenwerking met de Hervormde kerk en leverde 188 bezoekers op.

Op 20 en 29 september kwamen 50 ambtenaren van de gemeente kennis maken met het museum.

Op 15 november was er de jaarlijkse rondleiding voor scholieren van de basisschool en op 22 november werden de groepen 5 en 6 van de basisschool rondgeleid.

Op 28 november werd het Torenmuseum bezocht door 15 personen afkomstig van de Leidse Universiteit.

In totaal bezochten dit jaar 783 bezoekers het Torenmuseum

De plannen voor het uitbreiden van het Torenmuseum en het zichtbaar maken van het Romeinse verleden buiten het museum zijn verder uitgewerkt. De aangevraagde subsidie voor het zichtbaar maken van het verleden is grotendeels ontvangen.

uitleg over zichtbare Limes

Bestuur en vrijwilligers

Ook dit jaar bestond het bestuur uit dezelfde zeven personen: Nelly Smits (voorzitter), Henk Imthorn, Gerrit Russchenberg (penningmeester), Corrie van Kralingen, Herman Dijkhuizen, Leendert van der Ent en Jaap Dubbeldam (secretaris).

Omdat er twee jaar niet vergaderd was met de leden vond er tijdens de ledenvergadering op 28 april een inhaalactie plaats en werden alle zeven bestuursleden weer herkozen.

Het bestuur heeft in 2022 acht keer vergaderd. Samen met negentien vrijwilligers vormt het bestuur de werkgroepen, die elk een onderdeel van het verenigingswerk verzorgen. De VOV kon dit jaar vier nieuwe vrijwilligers verwelkomen. Helaas overleed op 15 april de oud vrijwilliger Bert Bos.

In 2022 waren er acht werkgroepen:

Beheer toren/Technische Dienst, Collectiebeheer, Communicatie, Educatie, Exposities, Historisch onderzoek, Vrijwilligers en Visualisering romeins verleden.

De werkgroep Collectiebeheer is het hele jaar door bezig geweest met het inventariseren van de collectie van de vereniging. Ook is begonnen met het aanmaken van een beeldbank waarop een selectie van foto's op de website te zien zullen zijn. Hiervoor is nieuw materiaal, zoals een harde schijf, een beeldscherm en een A3 scanner/printer en nieuwe software aangeschaft. De werkgroep Educatie heeft de diverse rondleidingen voor scholen georganiseerd en heeft ook gewerkt aan het plaatsen van de

informatiebordjes bij de graven op de erebegraafplaats

Door de werkgroep Communicatie zijn de vier Nieuwsbrieven en een aantal artikelen geproduceerd. Op 11 juni is de nieuwe website geïntroduceerd.

De werkgroep Exposities heeft onder meer een aantal expositie in Het Dorpshuis verzorgd en was nog bezig met de afronding van de vernieuwde exposities.

Bij Historisch onderzoek lag de nadruk op de samenstelling van een boekje over de kwekers in Valkenburg.

De werkgroep Visualisering romeins verleden heeft diverse replica's en een maquette laten vervaardigen.

Op 7 juli was er een goede opkomst bij een gezellige vrijwilligersbijeenkomst met voldoende eten en een drankje.

Ook de opkomst tijdens een informele bijeenkomst voor vrijwilligers en het bestuur in het Dorpshuis op 3 november was erg geslaagd. Slechts vijf personen waren verhinderd. Het was een gezellig samenzijn onder het genot van een drankje, waarbij afscheid werd genomen van de beheerder van de oude website, Klaas van den Broek.

De website is het hele jaar in de lucht geweest en wordt zeer regelmatig bezocht.

Op 31 december 2022 konden we weer een stijging van het ledenaantal noteren van 263 naar 272.

Huisvesting van de vereniging

De huisvesting van de vereniging onderging geen noemenswaardige verandering.

Het baarhuisje aan de Ringweg is het hele jaar in gebruik geweest als opslagruimte. Een kleine lekkage is verholpen. Ook zijn een aantal incurante zaken afgevoerd.

De ijskrabber was het juiste antwoord. Deze werd met name gebruikt om brokstukken op het ijs te verwijderen. Bv. Als een vrachtboot een mooie ijsvloer had verwoest en de doorvaart weer was bevroren. We hebben twee winnaars. Boudewijn van der Nagel en Leendert Ouwersloot krijgen een pakket boekjes over Valkenburg.

opslagruimte voor de VOV

Het Torenmuseum in de kerktoren aan het Castellumplein bevat vaste exposities op drie verdiepingen. Op de 4^e verdieping is een permanente expositie over Ravelli en er bevindt zich een boekenkast met een verzameling boeken die op de een of andere manier met Valkenburg te maken hebben. Ook staan er fotoboeken die ingezien kunnen worden. Deze verdieping wordt ook gebruikt als vergaderruimte.

De huur van de toren is dit jaar verhoogd en ook de energiekosten zijn hoger uitgevallen. Het doorslaand vocht in de trapopgang van het museum is nog steeds niet verholpen. Een ander punt van zorg was de kapotte airco op de zesde verdieping, maar deze is inmiddels vervangen. Eind juli zijn alle sloten van het Torenmuseum vervangen.

Het was na twee jaar weer even wennen, maar al met al kunnen we tevreden terugkijken op een jaar waarin het nodige is gebeurd.

Jaap Dubbeldam; secretaris.

MARINUS POST alias EVERT

De komende maand hangt in het dorps huis een tentoonstelling over Marinus Post.

De verzetsstrijder Marinus Post werd geboren op 3 augustus 1903 in Hollandscheveld. Hij trouwde in 1925 met Annechien (Annie) Salomons; samen kregen zij zes kinderen. In mei 1940 ging Marinus met zijn gezin wonen in zijn nieuwe boerderij in Kampen. Vanaf de zomer 1942 verleende hij hulp aan tientallen joodse landgenoten, gaf hun onderdak in zijn huis en zorgde voor andere adressen. In de nacht van 16 op 17 juli 1943 deed de politie van Kampen onder leiding van een NSB korpschef een inval in de boerderij. Marinus wist te ontsnappen. Zijn vrouw en oudste zoon Jan werden gearresteerd en verbleven tot de bevrijding in verschillende concentratiekampen.

Marinus vluchtte naar zijn broer Henk, dominee in Rijnsburg, waar ook zijn jongere broer Johannes verbleef. Toen en daar is het echte verzetsleven van Marinus (schuilnaam Evert) begonnen. Eerst in de knokploeg van Johannes, daarna zijn eigen knokploeg.

Bij meer dan tien overvallen is Marinus betrokken geweest. Een mislukte aanslag in Amsterdam op 20 oktober 1944 werd Marinus fataal. Hij werd gearresteerd en vervolgens op 17 november 1944 in Alkmaar gefusilleerd.

Deze kleine expositie biedt een impressie van het verzetswerk van Marinus.

.....

“zij krijgen een gezicht.....”

Van de 35 oorlogsgraven zijn inmiddels 28 graven voorzien van informatie over de gesneuvelde soldaten.

Het mooie werk van Herman Dijkhuizen en Joshua Rijsdam kreeg ook landelijk aandacht in het Algemeen Dagblad. Op de volgende bladzijde kunt u het verslag van Annemiek Brandriet lezen over het 28ste bordje.

► 'Zijn verhaal is dichterbij gekomen'

Joke (82) vond het graf van haar vader terug

Jarenlang dacht Joke Kempers dat het graf van haar vader, die als soldaat in de Tweede Wereldoorlog sneuvelde, geruimd was. Tot Joshua Rijsdam het ontdekte.

Annemiek Brandriet

Leimuideren

„Dat dit allemaal gevonden is, ik wist toch te weinig.” Joke Kempers (82) kijkt dankbaar naar Joshua Rijsdam en Herman Dijkhuizen. Dankzij hun zoektocht heeft zij het graf van haar vader teruggevonden. Haar vader, soldaat Van Leeuwen, ligt begraven op de erebegravingplaats in Valkenburg, bij Katwijk. Hij sneuvelde een paar maanden voor haar geboorte. „Zijn verhaal is voor mij dichterbij gekomen, het houdt me al die tijd best bezig.”

Op die erebegravingplaats liggen 35 soldaten begraven, die omkwamen bij de Duitse bombardementen op vliegveld Valkenburg in mei 1940. Bij 27 graven staat inmiddels een informatiebordje, een project van Herman Dijkhuizen en Joshua Rijsdam van de Vereniging Oud Valkenburg (ZH). „We wilden de soldaten een gezicht geven”, vertelt Dijkhuizen, die zo'n tien jaar geleden aan deze monsterklus begon.

Hij vertelt dat schoolkinderen uit het plaatsje ieder jaar op 10 mei, de datum van het bombardement, bloemen leggen bij de graven. Die kinderen gaven Dijkhuizen het zetje om meer informatie over de gesneuvelde te achterhalen. „Kinderen gingen op hun knietjes bij de graven zitten”, vertelde Dijkhuizen eerder al. „Dan rekenden ze uit hoe oud de soldaten waren geworden.” Naam, geboorte- en sterfdatum van de soldaten zijn bekend. Maar als de kinderen meer vragen hadden, wist Dijkhuizen niet overal een antwoord op.

'Nog één mailtje'

Wie waren deze mannen eigenlijk? Hadden ze een gezin? Het waren lange tijd soldaten zonder gezicht. Daarom begon Dijkhuizen zijn zoektocht. Hij wil van iedere soldaat meer informatie hebben, hun levensverhaal. En liefst ook een foto. Ruim twee jaar geleden kreeg hij daarbij hulp van Joshua Rijsdam. „Die is afgestudeerd in geschiedenis”, vertelt Dijkhuizen over zijn mede-vrijwilliger. „Hij is enorm goed in zoeken op het internet, daar sta ik versteld van. Ik moet het meer van mijn enthousiasme hebben.”

Soms maken de mannen bijzondere dingen mee, zeggen ze. „Dan heb je een hit. Ik bel veel, soms in het wilde weg”, zegt Dijkhuizen over zijn manier van zoeken naar nabestaanden en informatie. De zoektocht naar meer informatie over de Alphense soldaat

▲ Joke plaatst een informatiebordje bij het graf van haar vader op de erebegravingplaats in Valkenburg. Joshua Rijsdam kijkt toe. FOTOS PETER FRANKEN

▲ Het graf van soldaat Van Leeuwen.

Job Jacobus Damianus van Leeuwen, roepnaam George, verliep in eerste instantie voorspoedig. „Alle informatie voor een verhaal op het informatiebordje had ik wel rond”, vertelt Rijsdam over zijn zoektocht. Maar hij wilde ook de dochter van Van Leeuwen vinden. Dankzij een geboorteregister wist hij van haar bestaan. „Ik besloot uiteindelijk nog één mailtje te sturen.”

En zo kwam hij via de zoon van de man van Joke tóch nog bij Joke terecht. Johanna Adriana Wilhelmina Jacoba, dochter van soldaat Van Leeuwen waar hij al zoveel over wist. Ook voor haar een moment dat ze niet meer zal vergeten. „Heel bijzonder dat Joshua mij belde. Ook emotioneel. Ik had een hele sterke band met mijn moeder, maar dit heeft zij mij nooit verteld.”

Dat haar vaders graf vanuit Alphen is verplaatst naar Valkenburg, wist Kempers niet. Vermoedelijk is dit in

1976 gebeurd. Als klein meisje legde Kempers ieder jaar tijdens Dodenherdenking een krans en bloemen bij het graf van haar vader, in Alphen. „Naast de Bonifaciuskerk”, vertelt ze. „Er stond een steen bij zijn graf, met zijn naam erop. En een paaltje, met zijn helm erop.”

Geruimd

„Ze was in de veronderstelling dat dit graf geruimd was”, vult echtgenoot Jos Kempers zijn vrouw aan. Zo doende zag Dodenherdenking er de laatste jaren anders uit dan in haar jeugd. Met haar man hangt ze in Leimuideren, waar ze nu wonen, de vlag halfstok en kijken ze naar de televisie-uitzending over de herdenking. „Vroeger moest ik namens de school bloemen en een krans leggen. Samen met mijn moeder en opa en oma. Mijn verhaal was heel bekend. Ik vond dat niet fijn, ik was niet graag het middelpunt.”

Dit jaar zal ze de herdenking bijwonen in Valkenburg. „Ik vind het fantastisch dat ik dit nu weet. De dag na ons gesprek ben ik er met mijn man naartoe gegaan. Ik was en ben er best van onder de indruk. Ik liep zo tegen die naam op”, vertelt ze over de dag dat ze het graf van haar vader in Valkenburg voor het eerst zag. „Dankzij Joshua heb ik ook een mooie foto van mijn vader gekregen. Die laat ik nu aan iedereen zien, die op bezoek komt. Ik ben er heel trots op.”

George van Leeuwen was in Alphen geen onbekende. „Hij was een geliefd voetballer”, vertelt Rijsdam. „Zijn voetbalteam heeft de kist gedragen. Bij de club, AVV Alphen, staat nog een monument.” De club had volgens Joke overigens liever gezien dat zij een jongetje was. „Toen ze hoorden dat mijn moeder zwanger was, werd haar een kinderwagen beloofd. Toen ik een meisje bleek te zijn, kreeg ze hem niet”, vertelt Kempers, met lichte verontwaardiging.

De oorlog was lange tijd een onderwerp waarover Kempers niet praatte. „Ik herinner me nog dat ik als klein meisje onder de rokken van mijn moeder kroop als we een soldaat zagen. Of dat er op de ramen gebonsd werd als er nog licht doorheen scheen. Mijn moeder beschermde mij voor alles. Zij heeft het best moeilijk gehad, werd in eerste instantie als ongehuwde moeder behandeld. Heel kwetsend voor haar.”

Rijsdam en Dijkhuizen luisteren vol bewondering naar de ook voor hen nieuwe verhalen. „De soldaten worden mensen met een geschiedenis”, zeggen ze. „Het gaat niet alleen om hun rang, maar wie waren ze eigenlijk? Zo gaat het letterlijk voor je leven.” Ze zoeken dan ook voort, om ook de laatste acht soldaten een gezicht te geven. „Geweldig dat ze dit doen, dat ze er zoveel tijd insteken”, besluit Joke Kempers. „Ik heb er echt bewondering voor.”

“
We wilden de soldaten een gezicht geven

– Joshua Rijsdam

Vrijwilligerswerk erkend bij Janssen Biologics Leiden

Al ruim twee jaar ben ik samen met Herman Dijkhuizen actief in het uitzoeken van de verhalen van de in Valkenburg begraven soldaten. Hierover zijn eerder al artikelen in het maandblad verschenen en ook recentelijk nog krantenartikelen in het Algemeen Dagblad en op Leiden Sleutelstad.nl. Ons werk is niet onopgemerkt gebleven. Zo ook niet bij mijn werkgever, Janssen Biologics in Leiden, waar ik veel lovende en positieve reacties krijg over het werk dat ik buiten mijn reguliere werkzaamheden om doe. Dit heeft geresulteerd in een nominatie voor een MTO Credo Superhero award binnen de organisatie van Johnson & Johnson (J&J).

De geneesmiddelen en vaccins waaraan bij Janssen gewerkt wordt, raken dagelijks het leven van miljoenen mensen over de hele wereld. Het vertrouwen dat mensen hebben in de producten en diensten van J&J brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Daarom hanteert J&J een hoge ethische normen in alle geledingen van ons bedrijf. Deze normen zijn opgenomen in het "Credo" van het moederbedrijf. Belangrijke pijlers binnen het credo zijn de patiënten, de medewerkers en de gemeenschappen om ons heen. Vanuit deze pijlers komt het belang van het werk voor de gemeenschap door J&J medewerkers en de erkenning hiervan voort. Onderdeel hiervan is de jaarlijkse MTO Credo Superhero award.

Een MTO Credo Superhero is een allround, toegewijde en getalenteerde teamspeler die wendbaarheid, veerkracht, kracht, moed, gemeenschapszin en het belang van diversiteit, gelijkheid en inclusie begrijpt. De genomineerde mensen van MTO-locaties die helpen het gezondheidstraject voor de mensheid en onze patiënten te veranderen en een verschil maken in hun gemeenschap. MTO CREDO Superhelden zijn personen die een impact maken met hun dagelijks werk, maar ook opvallen met hun opmerkelijke inspanningen buiten J&J. De nominaties komen uit alle aangesloten sites afkomstig uit 22 verschillende landen.

De eerste ronde voor de genomineerden van de lokale J&J sites is reeds afgelopen. Hier ben ik samen met twee andere collega's in Leiden naar voren gekomen als genomineerde. Ter promotie heb ik afgelopen dagen een twee minuten durende video opgenomen over de werkzaamheden in Valkenburg. In mei vindt een volgende ronde plaats, waarbinnen de definitieve genomineerde doorgaan naar de laatste, globale, stemronde. Deze zal in mei-juni plaatsvinden. Intussen gaat het onderzoek naar de laatste zeven soldaten zonder verhaal door mijzelf en Herman hard door.

De straat in Valkenburg (12)

De Ringweg

In 1941 werd het 1e wederopbouwplan vastgesteld met daarop twee nieuwe wegen. Eén daarvan is de Ringweg. Deze ligt in het verlengde van de Kruisweg en loopt met een boog naar de Hoofdstraat. De weg gold in de eerste plaats voor de ontsluiting van de in 1943 aangelegde nieuwe begraafplaats.

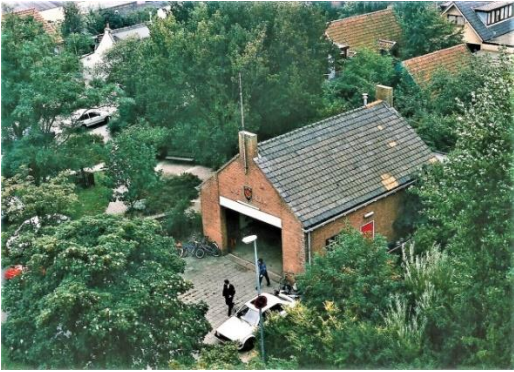

*Op de foto de nieuwe Ringweg (nog onverhard)
op de achtergrond de Kruisweg*

Begin jaren 50 werd de brandweerkazerne gebouwd en op de hoek met de Broekweg kwam een nieuwe muziektent.

De muziektent had geen lang leven. Begin jaren '60 was deze al weer verdwenen en maakte plaats voor een plantsoen. De brandweerkazerne werd eind jaren '80 verplaatst naar de Achterweg.

De kazerne werd vooral populair toen Valkenburgs harmonie vanaf 1976 het gebouw met de mart feesten inrichtte als feesttent. (met het beroemdste herentoilet van Zuid Holland). Na sloop van de kazerne had de harmonie zoveel gespaard, dat zij een eigen oefenruimte kon gaan bouwen. In 1992 werd de eerste steen gelegd door Piet van der Meij en Mien Oosterlee – Nasveld. De trom werd de 2e week van september omgedoopt in Biertrom.

de eigen oefenruimte van Valkenburgs Harmonie

Tot begin jaren 60 oefende de harmonie in het zaaltje van de Vries. In 1962 werd een voor die tijd modern Dorpshuis gebouwd met de achterzijde aan de Ringweg.

Vanaf dat moment was dit het onderkomen van de harmonie. Maar ook van de volleybal - en gymnastiekvereniging De Valken. Daarnaast werden er vele activiteiten in de sportzaal georganiseerd. Het was een echt Dorpshuis.

de vrouwenbond in het dorpshuis

De Ringweg werd steeds belangrijker. De sporthal (gebouwd in 1981) met bijbehorend dorpsplein wordt via deze weg ontsloten. Er is een brugverbinding voor voetgangers naar het Joght en al jaren is daar de automatiek De Molenwiek voor een lekkere snack.

Het achteraf weggetje wordt veelvuldig gebruikt. Niet in de laatste plaats als toegangsweg naar de algemene begraafplaats.

entree begraafplaats.

Henk Imthorn.

Nieuwe expositie in het Dorpshuis

In het Dorpshuis van Valkenburg is een expositie te zien met als thema:

MARINUS POST alias EVERT EN HET VERZET

Naast de vitrine met allerlei attributen over de Tweede Wereld Oorlog zijn er posters te zien over Marinus Post.

De expositie is ingericht door de Vereniging en is te bewonderen in april, mei en juni 2023.

DE KUBUS.

De informatie kubus over de Romeinen heeft een nieuwe plek gekregen bij het pontje. Dat was voor de vereniging aanleiding om de inhoud aan te passen. De Kubus presenteert (binnenkort) de Hotspots van Valkenburg. Te weten Romeinen, Paardenmarkt, tweede wereld oorlog, het pontje, wederopbouw en informatie over het Torenmuseum. Hieronder één van de zijden van de vernieuwde kubus.

DE STRIJD OM VALKENBURG

Op 10 mei 1940 valt Duitsland ons land binnen.

Het vliegveld Valkenburg wordt aangevallen en veroverd. Nederlandse troepen heroveren tegen de avond het vliegveld. Zo'n zeshonderd Duitse militairen vluchten met tientallen krijgsgevangenen naar het dorp Valkenburg en verschansen zich daar. Vier dagen lang wordt het dorp door Nederlandse troepen aangevallen.

Op 14 mei capituleert Nederland. Valkenburg is een ruïne.

22 Inwoners van Valkenburg kwamen om.

208 Nederlandse militairen sneuvelden.

104 Duitse militairen sneuvelden.

272 Nederlandse militairen raakten zwaar gewond.

240 Duitse militairen raakten zwaar gewond.

Eén van de zes informatie panelen.

Fundraising glas-in-loodramen dorpskerk Valkenburg

Sinds januari zijn er acties om geld in te zamelen voor de restauratie van de glas in loodramen. Vanuit het dorp is er weinig animo om de kerk te steunen. **“Dat is een zaak voor de gemeenteleden van de kerk.”** Wordt veel gehoord. Nu is dat in principe ook zo. Maar van de tien ramen zijn er twee afwijkend. Deze zijn geschonken door de 4^e RI en III-2RA. Qua detaillering wijken ze nog al af van de overige ramen. Dit brengt extra kosten met zich mee.

Wij (vereniging Oud Valkenburg) zijn van mening dat deze ramen een cadeau zijn voor de gehele gemeenschap van Valkenburg.

Daarom wordt deze actie door ons ondersteund en wij hopen dat onze leden dit ook doen.

De speciale glas-in-loodramen van de dorpskerk in Valkenburg herinneren aan de strijd om Valkenburg in de meidagen van 1940.

In 1970 is het eerste raam aangeboden door 4.RI en III-2RA, de vereniging van oud strijders van het 4e regiment infanterie en compagnie III-2RA.

In 1977 is nog een raam aangeboden.

De restauratie van de speciale ramen die zijn geschonken door 4 RI en III-2RA vraagt extra aandacht en daarmee extra werk en kosten.

Deze ramen zijn van veel betekenis voor de Valkenburgse gemeenschap.

Naast de herinnering aan de meidagen van 1940 is het gebouw met later bijgebouwde toren een blijvende herinnering aan de historie van deze plek in het dorp.

Wat ooit door de Romeinen is gebruikt voor

de bouw van verschillende forten is later door de eeuwen heen de plaats geweest waar een kerk heeft gestaan. En nog steeds. In de in het jaar 2000 gebouwde toren is het museum van de Vereniging Oud Valkenburg gevestigd.

Een plek met veel geschiedenis, gevoelswaarde en herinnering aan de oorlogstijd. Een plek van ons allemaal. De hervormde gemeente zal zo veel mogelijk zelf bijdragen vanuit eigen budgetten en door werkzaamheden in eigen beheer uit te voeren.

Als Vereniging Oud Valkenburg ondersteunen wij deze actie van harte. Door uw donatie blijft de meest historisch plek in ons dorp een prachtig bezit van ons allemaal.

[Link naar de website](#)

Doet u mee

Vereniging Oud Valkenburg

oud valkenburg

HET TORENMUSEUM AAN DE LIMES

De naam van het museum is uitgebreid met de toevoeging aan de Limes. Hiermee wordt met name meer bekendheid gecreëerd op internet en andere digitale wegen. We kunnen zo optimaal profiteren van het feit dat de Limes werelderfgoed is. Speciaal voor dit onderwerp (de Romeinen in Valkenburg) is een nieuwe folder ontwikkeld. We begonnen deze nieuwsbrief met de voorzijde van de folder. We eindigen met de achterzijde.

Romeins ecosysteem

Romeins Valkenburg biedt veel meer dan alleen het castellum met zijn uitgebreide omliggende vicus (dorp). In een uitgestrekt gebied kwamen vondsten van uiteenlopende aard naar boven. Er waren een badhuis/keukel/luxe woning, havenkades, een ambachtsnederzetting, een landbouwederzetting, een legionskamp, grote delen van het tracé van Romeinse wegen, een mintloot, een wachttoren en verschillende grafvelden. Samen vormt dit een compleet Romeins economisch en militair ecosysteem.

Historisch relevant

Valkenburg was geen alpeetse grenspost met indertijdse legionairs, maar het thuis van grootse en meeslepende gebeurtenissen. Stel je het jaar 40 voor, het toeval van keizerachtige voorbereidingen voor de verovering van Britannië. Of verplaats je naar het jaar 69, toen Britanno nameus Julius Civilis het castellum plachtende - de handlangers in tijdens de opgevingen teruggevonden. De koppeling tussen archeologische vondsten en geschreven geschiedenis maakt Valkenburg nog extra bijzonder.

unesco
Werelderfgoed

UNESCO Werelderfgoed

Het Castellum in het Centrum van Valkenburg en De Woerd in Valkenburg zijn twee van de locaties van het UNESCO werelderfgoed Nedergermaanse Limes.

Wist je dat Valkenburg-ZH nog veel meer geschiedenis heeft? In het museum vertelt de Tijden van Valkenburg daarover. En kijk op <http://oudvalkenburg.nl> voor nog veel meer verhalen over Merovingers, de oudste Paardenmarkt van Nederland, één van de oudste kerkes van Holland, de meidagen van 1940 en de wederopbouw.

Het Torenmuseum aan de Limes. Oog in oog met de Romeinen.

Torenmuseum aan de Limes
Castellumplein 1a, 2235 CN Valkenburg ZH
info@oudvalkenburg.nl

Openingstijden
Zaterdag: 13:00 - 16:00
Zondag: 13:00 - 16:00

Auteursrecht berust bij Vereniging Oud Valkenburg.
Alle rechten voorbehouden.

oud valkenburg

